

Literatura

1. Francová, M. a kol.: Texty k základům elementární geometrie pro studium učitelství 1. stupně základní školy. 1. vyd. Brno, rektorát UJEP 1985.
2. Hejný, M. a kol.: Teória vyučovania matematiky. 1. vyd. Bratislava, SPN 1990.
3. Kouřim, J. a kol.: Základy elementární geometrie pro učitelství 1. stupně ZŠ. 1. vyd. Praha, SPN 1985.
4. Kuřina, F.: O geometrii na 1. stupni základní školy. Hradec Králové, Pedagogický ústav v Hradci Králové, 1991.
5. Molnár, J.: Planimetrie pro střední školy. 1. vyd. Hradec Králové, Informačně vzdělávací pedagogické centrum, 1992.
6. Opava, Z.: Matematika kolem nás. 1. vyd. Praha, Albatros, 1989.
7. Vyšín, J.: Geometrie pro pedagogické fakulty. 1. díl. 1. vyd. Praha, SPN 1965.
8. Zapletal, F. a kol.: Didaktika matematiky pro stud. učitelství I. st. ZŠ. 1. vyd. Olomouc, rektorát UP 1984.

a) přenést danou úsečku do dané polopřímky,

b) vést kolmici daným bodem k přímce, rovnoběžku daným bodem s přímkou,

c) přenést konvexní úhel k dané polopřímce do dané pol roviny,

d) rozdělit úsečku na n shodných dílů,

e) sestrojiti osu úsečky,

f) sestrojiti osu úhlu,

g) sestrojiti střed úsečky.

Řešení konstrukční úlohy se člení zpravidla na 4 fáze:

1. Rozbor - je třeba najít souvislosti mezi danými a hledanými prvky tak, abychom zachytili všechna řešení úlohy a odůvodnili konstrukční předpis. Předpokládáme, že úloha má řešení. Načrtneme ilustrační obrázek, na kterém je znázorněn alespoň jeden útvar, vyhovující daným podmínkám ("hotůvka").

2. Sestrojení neboli konstrukce - vyslovíme předpis, jak z daných prvků vytvoříme požadovaný útvar. Tento předpis vyplývá z rozboru. Konstrukční předpis dává všechna možná řešení úlohy.